

тя подобно на свой тѣ Сынъ, иска всички тѣ да ся спасятъ и въ разумъ истиненъ да придѣтъ. — На праздно сж ся устрашавали тѣ отъ высочинъ тж, на кож то свята та чърква прѣдставлява прѣчистъ тж Приснодѣвж Богородицъ и почитаніе то, кое то въздаваме на Божіѣ тж Майкж, припознали сж за оскърбленіе на Божественно то величіе, когато почитаніе то на Прѣблагословеннъ тж Майкж Божіѣ е едно отъ най добритѣ срѣдства да почтемъ въплотившаго ся отъ Неж Бога Сына, и молитвы тѣ къмъ Божіѣ тж Майкж сж най слыно то подкрѣплѣніе на нашы тѣ молитви къмъ Бога и упованіе на безконечно то Му милосърдіе.

А гдѣто протестанти тѣ приводятъ писанія та, че Христосъ ѣ е нарѣкъль женж, а не Майкж, това е было два пжти. Първо то на бракъ тѣ въ Канъ Галилейскж, а второ то на кръсть тѣ. Причины тѣ на това сж, че на бракъ тѣ Христосъ ѣ нарѣче женж: *жено каква грыжж имашь шы и азъ?* [Иоанн. гл. 2. Ст. 4.] Като искаше да яви, че чюдно то онова дѣло, просено отъ неж, сирѣчь прѣтвараніе то водж тж во вино, е дѣло на Божіѣ тж силъ, а не дѣло на человѣчество то, кое то Той прія отъ Неж; нѣ пакъ ѣ послуши като майкж, и прѣтворі водж тж во вино.

А на кръсть тѣ като висяше, женж ѣ нарѣче: *жено! Это сынъ тѣ ти.* [Иоанн. г. 19. Ст. 26.] За да не притгури на скърбъ тж ѣ пб-вече скърбъ съсь едно то Матерне въспоминаніе.